

**ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ, ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ,
ΤΗΣ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΤΡΥΠΗΤΗΣ
(Αἴγιον, 6 Μαΐου 2005)**

Ὑπό τοῦ Μητροπολίτη Κυρηναίας
κ. ΠΑΥΛΟΥ.

Χριστός Ἀνέστη!
«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός»

Ἦρθαμε ἀπό τή μαρτυρική Κύπρο, γιά νά προσκυνήσουμε τή θαυματουργό Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Τρυπητῆς, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μετά ἀπό τήν εὐγενῆ πρόσκληση τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ καί Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου σας, κ. Ἀμβροσίου. Ἦρθαμε γιά νά τιμήσουμε τό σεπτό καί πανάχραντο πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐπιλεγομένης Τρυπητῆς, πολιούχου καί προστάτιδος τῆς πόλεως Αἰγίου καί καταφυγῆς καί ἐλπίδος πάντων τῶν πιστῶν. Ἦρθαμε γιά νά μεταφέρουμε τόν πόνο ἀλλά καί τόν ἱερό πόθο τοῦ προσφυγοποιημένου ποιμνίου μας γιά ἀπελευθέρωση τῆς κατεχόμενης ἐπαρχίας τῆς Κερύνειας μας καί ὁλόκληρης τῆς Κύπρου.

Συγχαίρουμε ὅλους ἐσᾶς, τόν Ἐξοχώτατο κύριο Ὑπουργό Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τοὺς ἐντιμότατους ἄρχοντες καί τό φιλόθεο λαό, πού τιμᾶτε μέ βαθιά εὐλάβεια τό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀπόδειξη τούτου, ἡ καθολική ἀργία τῆς πόλεως Αἰγίου κατά τή σημερινή θεομητορική ἐορτή καί ἡ μεγάλη αὐτή κοσμοσυρροή, ἡ ὁποία φανερώνει τή βαθιά ριζωμένη πί-

στη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ μέγας σεβασμός καί ἡ βαθιά εὐλάβεια τῶν Ὁρθοδόξων πρὸς τὸ πρόσωπο τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ πλούσιοι λατρευτικοὶ ὕμνοι πρὸς τιμὴν Της, αἰτιολογοῦνται πλήρως στή δογματική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας. Τιμοῦμε τὴ Μητέρα, γιατί λατρεύουμε τὸν Υἱό Της. Ἐκεῖνο πού ὁ πιστός λαός ζεῖ, αἰσθάνεται καὶ βιώνει, χωρὶς ὅμως νά μπορεῖ καί νά τό ἐρμηνεύσει, ἔρχονται οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες μέ τὴν ἄνωθεν σοφία τους νά τό διασαφηνίσουν, νά τό ἐξηγήσουν καί νά τό διευκρινίσουν, διατυπώνοντας τὸ Ὁρθόδοξο δόγμα, πάνω στό ὁποῖο ἐδράζεται ἡ τιμητική προσκύνηση καί ἡ ἀφοσίωση πρὸς τὸ ἱερό πρόσωπο τῆς Θεομήτορος.

Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, μακριά ἀπό τίς ἀκρότητες τοῦ Προτεσταντισμοῦ, πού ἀπορρίπτει τὸ περί ἀειπαρθενίας δόγμα, καί τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, πού θέσπισε τὸ δόγμα τῆς Μαριολατρίας καί τῆς ἀσπίλου συλλήψεως, ἔχουμε τὴ μέση καί βασιλική ὁδό, ἡ ὁποία βασίζεται στήν Ἀγία Γραφή, στίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί στά Ὁρθόδοξα δόγματα, καί ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται στή διδασκαλία τῶν Θεοφόρων Ἀγίων Πατέρων. Ἡ Θεοτόκος Παρθένος εἶναι ἡ ὁλοκλήρωση ὅλων τῶν προεικονίσεων, τῶν προτυπώσεων καί προφητειῶν. Εἶναι «ἡ βλέπουσα», «ἡ ράβδος Ἀαρών ἡ βλαστήσασα». Εἶναι αὐτή ἡ ὁποία συνέλαβε ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τὸν Μονογενῆ Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι ἡ ἀληθινή καί πραγματική Μητέρα τοῦ Σαρκωθέντος Λόγου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄρα ἡ Παρθένος Μαρία, ὅπως συνέβαλε στήν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἔτσι συνήργησε καί στή δημιουργία τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι τὸ Πανάχροστο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τῆς Παναγίας ἀποκαλύπτεται «τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλους ἄγνωστον μυστήριον».

Εἶναι «ἡ τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξότερα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ». Ἐχει δέ τὴν πρώτη μετὰ τὸν Χριστό θέση στήν Ἐκκλησία, κατέχουσα τὰ δευτερεῖα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀφοῦ ἔτεκε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία τοποθετεῖ

μετά τήν Ἁγία Τριάδα «τήν Θεοτόκο καί Μητέρα τοῦ Φωτός» στό κέντρο τῆς ὅλης λατρευτικῆς ζωῆς. Ὅπως συνεχῶς διώνουμε τήν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ στή θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία εἶναι τό κέντρο τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας, τό κεφάλαιο τῶν Ὁρθοδόξων δογμάτων καί ἡ ἀνακεφαλαίωση τοῦ ὅλου ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τῆς θείας Οἰκονομίας, ἔτσι τιμοῦμε καί τή Θεοτόκο, ἡ ὁποία συνήργησε στήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί κατ' ἐπέκταση στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Στή θεία Λειτουργία καταγγέλλουμε τό θάνατο τοῦ Χριστοῦ καί ὁμολογοῦμε τήν Ἀνάστασι Αὐτοῦ. Στό πιό κεντρικό δέ σημεῖο τῆς θείας Εὐχαριστίας, εὐθύς μετά τόν Καθαγιασμό, μνημονεύουμε τιμητικῶς, ὅλως ἰδιαιτέρως, τοῦ ὀνόματος τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία συνήργησε διά νά σαρκωθεῖ ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Της καί ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. «Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας», ἀναφωνεῖ ὁ λειτουργός.

Ἡ Πανάμωμος καί Πάναγνος Παρθένος, ὡς «ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν καί καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν», μᾶς δείχνει τόν τρόπο καί τήν ὁδό τῆς προσοικειώσεως τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. «Τήν γάρ σήν μήτραν θρόνον ἐποίησεν καί τήν σήν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο», ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Τό παράδειγμα τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας γιά πλήρη ἔνωσή μας μέ τόν φιλόανθρωπο Χριστό εἶναι μοναδικό. Ἄρα καί ἐμεῖς ἔχουμε τή δυνατότητα, καθαρίζοντες τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπό κάθε μολυσμό σαρκός καί πνεύματος, νά ἐπιτελοῦμε «ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ». Ταυτοχρόνως δέ, νά διατηροῦμε τόν κεκαθαρμένο νοῦ σέ διαρκῆ ἐγρήγορηση, νήψη καί προσευχή, γιά νά μπορεῖ νά ἐνώνεται μέ τήν πηγὴ τῆς Ζωῆς, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἡ Πανάχραντος ἐχώρεσε «τόν ἀχώρητον Θεόν». Στούς κόλπους τῆς Παρθένου Μαρίας πραγματοποιήθηκε ὑπερφυσικῶς ἡ ὑποστατικὴ ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ἡ Ἐκκλησία, μέσα στήν ὁποία πραγματοποιεῖται ἡ λύτρωση τῶν ἀνθρώπων, ἀγω-

νίζεται νά σώσει καί νά ἀνακαινίσει τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Ἡ Θεομήτωρ διαρκῶς δέεται καί παρακαλεῖ τόν Υἱό Της διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν. Ἀγωνίζεται νά λυτρωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Διά τῆς ἀγνότητος καί καθαρότητός Της «εὗρε χάριν παρά τῷ Θεῷ». Μέ τήν ὑπακοή πρὸς τό Θεῖο θέλημα ἔφερε τή ζωή καί τή σωτηρία στόν κόσμο.

Ὅσα ὑπερφυῖ, παράδοξα καί θαυμαστά συμβαίνουν στήν Παναγία εἶναι ἔργο τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Αὐτό τήν καθάρισε ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα κατά τήν ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Αὐτό τήν κατέστησε δοχεῖο τῆς Χάριτος καί Μητέρα τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ. Αὐτό ἐπαλήθευσε τήν προτύπωση τῆς φλεγομένης καί μὴ κατακαιομένης δάτου καί τό θαῦμα τῆς διαβάσεως τῆς Ἑρυθρᾶς θαλάσσης. Ὁ ἄπειρος Θεός συλλαμβάνεται ἐκ Πνεύματος Ἁγίου στήν Πανάχραντο μήτρα τῆς Παρθένου. Αὐτός πού συγκρατεῖ τά πάντα κυοφορεῖται ὑπερφυσικῶς ἀπό τήν Ἀειπάρθενο. Ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ εἶναι καί τό πλήρωμα τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ Παναγία ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ εἶναι καί κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Ὁ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος». «Ὁ Καθαρώτατος Ναός τοῦ Σωτῆρος» φανέρωσε στό πρόσωπό Της τό δάθος τοῦ πλούτου, τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Τό Πανάγιο Πνεῦμα ἀνέδειξε τήν Παναγία σέ μέγα Μυστήριον, ὥστε ὅσοι ἀμύητοι μέ ἀκάθαρτο νοῦν θέλησαν νά τό ἐξηγήσουν μέ τόν ὀρθολογισμό, ἐμωράνθησαν.

Διά τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, φανερῶνεται ὁ πλοῦτος τῶν ἀρετῶν τῆς Παρθένου. Ὑποτάσσεται στό θεῖο θέλημα καί γίνεται παράδειγμα πίστεως, ταπείνωσης καί ὑπακοῆς.

«Ὁ Πατήρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἡ Παρθένος ἔτεκε Θεόν ἐνανθρωπήσαντα». Ἡ σιγή ὑφαίνει ὅλο τό μεγαλεῖο τῆς Παρθένου καί μᾶς διδάσκει τόν ἡσυχασμό, ὅπως τόν δίωσαν οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες καί τόν ἐξήγησαν οἱ μεταγενέστεροι, μέ κύριο ἐκπρόσωπό τους τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ. Σέ ὅλες τίς σελίδες τῆς Καινῆς Διαθήκης ἡ Παναγία πα-

ρουσιάζεται να σιωπᾶ. Μόνο δύο φορές μιλά· όταν μεγαλύνει καὶ δοξολογεῖ τὸν Ὑψιστο, καὶ ὅταν συστήνει τὴν ὑπακοή πρὸς τὸν Υἱὸ Τῆς στοῦ γάμο τῆς Κανᾶ. Διατηρεῖ πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτῆς. Ἡ σιωπὴ κλείνει μέσα τῆς τῆς μυστικῆς δυναμὲς τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ὑποδοχθεῖ τὴν ἐν Χριστῷ τελείωσιν. Ἡ σιωπὴ εἶναι κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἢ μητέρας τῆς προσευχῆς, ὁ ἐπιστάτης τῶν λογισμῶν, ἡ διαφύλαξις τοῦ Θεοῦ πυρός, ἡ αὔξησις τῆς πνευματικῆς γνώσεως καὶ ἡ μυστικὴ πνευματικὴ πρόοδος. Σιωπᾶ ἔκθαμβη ἢ Παναγία. «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γηῖνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω», μᾶς προτρέπει ἡ Ἐκκλησία, ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ Μέγα Σάββατο.

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ, Σεβασμιώτατε Ἁγίε Ποιμενάρχα καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί Ἁγιοὶ Ἀρχιερεῖς, ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, ἀγαπητοὶ μου,

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ συνανίστανται οἱ ἱεροὶ πόθοι μας, οἱ ἐλπίδες καὶ οἱ προσδοκίαι μας. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες εἴμαστε κληρονόμοι τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, ἡ ὁποία θέλει τὴν Θεοτόκον Μητέρα ὅχι μόνον τῶν Ὁρθοδόξων ἀλλὰ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἑθνους ἡμῶν, καὶ Ὑπέρμαχο Στρατηγόν. Ὡς ἐπικαλούμαστε τὴν θερμὴν Αὐτῆς πρεσβείαν γιὰ τὰ φλέγοντα ἐθνικὰ θέματα, ὅπως εἶναι τὸ Κυπριακόν, τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸ Σκοπιανόν, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν Θεοτόκον ὡς τεῖχος ἀπροσμάχητον. Καθημερινὰ γινόμεστε μάρτυρες τῶν ἀλλεπάλληλων παραδιάσεων ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοῦ ἐθνικοῦ ἐναέριου καὶ θαλάσσιου χώρου, οἱ ὅποιοι μάλιστα κυνικά καὶ προκλητικὰ μᾶς ἐμπαίζουν, παραπονούμενοι ὅτι τάχα τοὺς ἐνοχλοῦμε.

Ὁ Ἀναστάς Ἰησοῦς ἐμπράκτως μᾶς διδάσκει ὅτι τὸ φῶς εἶναι πῶς δυνατόν ἀπὸ τὸ σκοτάδι, ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς δυνατὴ ἀπὸ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ δίκαιον πῶς ἰσχυρόν ἀπὸ τὴν ἀδικίαν. Παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ὑπούλως καὶ ὑποχθονίως ἐνεργοῦν ὡς σύγχρονοι Φαρισαῖοι καὶ ὑποκριταί, καὶ ἀνευθυνότατος καὶ προκλητικῶς ὑποστηρίζουν τίς ἀδικεῖς θέσεις τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Σκοπίων ἐναντι τῶν ἐθνικῶν θεμάτων, συνεχίζουν νὰ ὑποτιμοῦν τὴν νοημοσύνην τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ Ἀγγλοαμερικανοί μᾶς παραπέμπουν καί πάλι ἐπίμονα στό ἄδικο καί ρατσιστικό σχέδιο, τό δικό τους κατασκευάσμα, πού κατ' ἐπίφαση φέρει τό ὄνομα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν κ. Ἀνάν, καί τό ὁποῖο ὁ λαός μέ τή συντριπτική πλειοψηφία τοῦ 76% ἐνταφίασε πέρυσι τόν Ἀπρίλιο ὀριστικά. Ὅσο καί ἄν δυσσοδομοῦν γιά νά κρατοῦν τήν Κύπρο σταυρωμένη, θά ἀποτύχουν. Ἡ Κύπρος θά ἀναστηθεῖ καί ὁ Ἑλληνισμός θά δοξασθεῖ, γιατί τό θέλει ὁ Θεός.

Διατηρῆστε, ἀδελφοί μου, ἀναπεπταμένα τά ἀγωνιστικά λάβαρα καί κρατῆστε ὀρθία τήν ψυχή καί κατακόρυφο τό φρόνημα, καί ὁ Θεός σύντομα θά μιλήσει μέ τόν τρόπο πού γνωρίζει καί στό χρόνο πού θά ὀρίσει, καί θά καταισχύνει τοὺς ἄδικους ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Θά ἔλθει ἡ πολυπόθητη Ἀνάσταση τῆς Κύπρου καί τοῦ Ἐθνους μας, μέ τή βοήθεια τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος καί τίς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας Μητρός Του, τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα, καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καί ἀλλήλους περιπτυσώμεθα». Χριστός Ἀνέστη!, ἀγαπητοί ἀδελφοί. Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα, ἐλεύθερα, εἰρηνικά καί δοξασμένα ἀπό τό Θεό.